

A képekről (V. A.)

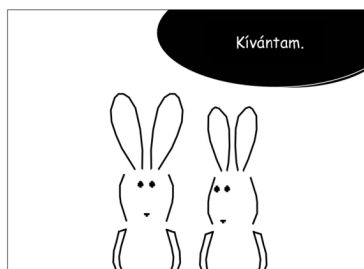
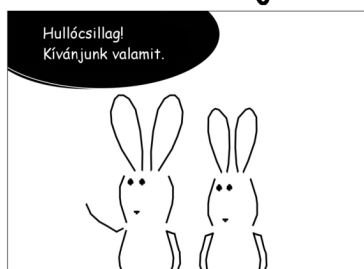
Lapszámunk képein ez évi 1–2. számunk után ismét diákrajzok-szövegek láthatók. A poétikusabbak egy kb. 20 évvel ezelőtti versalkotó foglalkozás egyéni munkái, a nyulasak pedig egy 16 évvel ezelőtti nyári tábori vetélkedőn, 4-5 fős, fiatal felnőtt vezette csapatokban készültek. E képsorozat, a *Retek és Pajesz* figuráit a gyerekek nem helyben rajzolták, hanem négy üres képkockára fázisokat válogattak egy virtuális kupacból, és ehhez írtak párbeszédet. 9–11 éves gyerekek munkái mind, név nélkül közöljük őket. (A digitális nyuszifigurákat és a fázisokat a felnőttek készítették egy pár héttel azelőtti másik tábor 14–15 éves résztvevőinek szabadkézi rajzos tervei alapján.)

Friss képanyagot kértünk ugyan, de nem kaptunk az utóbbi időben, ezért nyúltunk ismét a szerkesztők archívumához. Gyorsan rátaláltunk a funkcióra is: töltögetni az ürt, amelyet újra és újra észrevehetővé tesz maga körött a nyelv. Szegény, próbálkozó, jobb sorsra érdemes nyelvünk, amelyen beszélünk, ebben a lapban is, meggondoltan, megfontoltan és mértéktartón, vagy épp akaratosan, talán agitatív és stratégiaiilag is, de mindenképp udvariasan repesztve egy képzelt jövő felé.

Ha a nyelv űrhajó, és mi, akik beszéljük, űrhajósok vagyunk, akkor ilyenformán a képsorozat: űrszemét. Darabjai, ezek a lassan sodródó, tisztázatlan eredetű és célú kacatok, egy-egy pillanatra elvonhatják figyelmünk a holdra mutató ujjról.

A képek a címlapon, illetve a **B2, 3., 4., 12., 62., 69., 96., 113., 131., 139., 142. és 145.** oldalon láthatók, de megtekinthetők lapunk online képtárában is:
<https://upszonline.hu/index.php?gallery=750708>

Retek és Pajesz

Hullócsillag

